

מסורת הש"ס

(ט) מיכליהו יירז פ' א, (ט) ת-ב
אדור ג'רמי ו-ה ר' אדריאן אורה
ע, (ט) ירושלמי ו-ה ר' אדריאן אורה
(ט) בירנשטיין, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
מזכורותן, פ' אדריאן אורה
(ט) מארקון, פ' אדריאן אורה
ושם ד' פ' אדריאן אורה, (ט) בירנשטיין
מארקון, פ' אדריאן אורה, (ט) מארקון
אברהם, ר' אדריאן אורה, (ט) מארקון
אברהם, ר' אדריאן אורה, (ט) מארקון
וברכיה, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
שיק, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
בצ'רנוב, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
ר' דב' ר' אדריאן אורה, (ט) בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
בכוכביה, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
יג'סונס, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה
בקוכביה, פ' בירנשטיין ו-ה ר' אדריאן אורה

הנחות הב"ח

(ט) ומתקבֵל טלה מידה
טלה: (ט) רשות דין כל מתקבֵל
על קדום דין מוכן דין כ-
מיין יין עירן דין לאירוען וכו'
מתקבֵל מתקבֵל מתקבֵל וכו'
נכון קלוטם מתקבֵלים שאנו
(ירקן) [ויאמרין] דוד וגבי והכ'י
טרירוש דקלם יין פין מלה
טלה, מתקבֵל טלה, מידה

לעוי רשות

יינז נסחאות

פרק ארבעה עשר זבחים

דָּמֶה לְקֹפֵן. נִכְרַת לְמַמְנִים הַיְלָדִים וְהַמְּלָאִים לְצָלָמוֹת יְסֻוּסָם גְּדוּלָם וְזָהָב דָּמֶה יְמָמָה לְעֵינָיו בְּצָבֵל חֲכָל וְפָסָקִים וְחַלְוָן.

ודאיפלו אקשוי נמי לא אקשו ומנא יעה אמרו מר אין לך כל שיר ונגיד שלא בא על הרב הונגה אמרו בת " שים הרחה כשבצאו ישראל ממצרים ותננה [כל] מ' שנה שעשו ישראל במדבר אחר נ' שנה וגדרה אמרה הא מהול ל' בשכਰ חבל^א חלהן ופשתותם: אמרו מיר וועבדי וכוכבים בומען הויה רישאן לעשוע נזנאנא ה'ט דת"ר ייבער אל בני ישראל נני ישראלי מצוין על שהותי חוץ^ב זיאון העובי נוכנבים מצוין על שהותי חוץ^ג לפיך כל אחד אחדר בונה לו במה לעצמו ומוקיר בעלה כל מה שיזה א"ר עקיבא שר Achad אמר רב אפסי אסוסר לסייע ולעשות ר' שליחותן אמר רבבה ולאורניהו ר' [להו] שיר כי ר' יראיפרא והרומי^ד אימאה רישבר מילכא שדרה^ה קורבנא תלכדא שלחה ליה אסוכה נזהלה לשם שםים אמר להו לר' פרא ולרב אהא בר הונא יילו ובדור תרי עולמי גולאי^ו והוא היכא ממסקא ימא שירטום ושקול צבי דתני אפוקין גורא מרמורא^ז זהה ואסוכה נזהלה

דרתניא ר' אליעזר בן שמעון אומר מה מובהך שלא ישתחווין בו הדבר יא' עכיזר שלא ישתחווין בהן הדריות ואהו מורה ר'א בן שמעון בבמה דתניא כתוב אהד אמר זיתון רוד לארון במקום סקל' והב משקל' שיש מאות גנו' ז' כוכביה יקון רוד את הגנן ואהה הבקיר בכוסף שעקלים החמש הא בצד' ז' נוכה מובל שבט ושבט החמש שן' שע מאות רב' אמר מושם אבא יוסי בן יוסתניא בקר ז' [ועצץ] ומוקם מובהך בע' ז' וככל הבית כובל בשש מאות ר'א בן שמצע עוזים ומוקם מובהך בע' ז' וככל הבית כובל בשש מאות דכתיב והוא אמר בקר ועוצץ ומוקם מובהך בע' ז' וככל הבית כובל בשש מאות דכתיב והוא אמר ארונה לדוד ייך וועל אדרון המלך [הטופ ביעזון] ראה הבקיר לעוללה וההמורותגים וכל הבקיר לעוצץ ורבא אמר לך התם נמי בחדריו מא' מוגרים עולא מטהה של טורבל מאי מטהה של טורבל אמר אבוי ז' עזיא דקרקס אבאמ' דידיישן דישיא ז' אמר אבוי ז' מא' קרא' הננה שטחין למורגן הרוח הרש בעל עפערות מקי' לה ריבא ז' לביריה רומי לה קראי אהדי' כהרי' ייזן דוד לאילאן ז' וכחבי ייקון רוד ז' הא בצד' נוכה מובל שבט ושבט החמש שן' שע מאות ואכתי קשיין ז' אהדי' החט בסוף הכא והב אללא' ה' ז' נוכבה בסוף במשקל' שע מאות והב' דריש' קלים נאכלים ז' [בכל מתנה שסדראל'] אמר רב הונא כל' מקומות ישראל ז' אבל מתנה לא הו' אויתבה ז' לרב הונא ומנות במדבר לא הו' והוא תניא' כשם צ' השמותנה במדבר בקד' מתנה בירושלים מירוחלים להר הבית מתנה ישראל מוד' הבית לשער קנקנו' מתנה לו' מכאן ואילך מתנה שכינה והן הן קלעים שבמדבר ז' אלא אומיא' בכל מקום מתנה ישראל פשטוא' מהו חיטאים איפסל' ביזיא' קמ' ל' איכמא ה' ז' אמר קרא' נגעס אהל מועד אע' פ' שנגע אהל מועד הוא התニア ישב' ז' אמר עוד אחרת היהת ז' וחיל' עורת נשים היה ולא הו' עונשין עלייה ובשילה לא הו' אלא שני מנות בלבך הד מיניהם לא הו' אמר רב' ז' מסתהברא דמתנה לוי' ז' הו' דאי סלקא דעדך מתנה לו' לא הו' לא

ונכון: ככל מקומות יישרלו. קר מלך דעמן המכטיל דלמי' לאן מלה מלהן למלכה נקנונו. צל מורה קים לאן שער חמלוט ומזה פל מיר': וכן אין קליגיט' סטמבדה. פליס מצע נקנער נקנער. יומל כל מקומות מהנה טרלו. טרלו' נצעה טילוק מקמות אין נקפליס גולן מולען עמו וווען. מונה ריכשיט מלוקס מסל כוית וווערטה: אונט טו ווועגן עלייה. ען נאכטס לא טנטו נאכלס קספה. מונה ריכשיט מלוקס מסל כוית וווערטה: אונט טו ווועגן עלייה. ען נאכטס לא טנטו נאכלס קספה.

עין משפט
נֶר מצויה

כ"ד אבג מ"ז פרט מל'
מנסיק סלמה ט:
כה ד מ"ז פ"ז מל' נטורה
מונט פלגי ופי"ז ט: כ
כו ה מ"ז פ"ז מל' גת
ספונטי פל' י"ל פינ'
מל' פלמי מקוטט פל': כ

תורה אור השלים

ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה תרניר אשר צהה תורה לאמרך. ויקרא יי, ב. ו. רשות הריב לארון בקומות שקלין ורבב משקלן שיש מאותו:

3. וראם דשכל אל ארעה לא כי צו אקבה טאנזון בפערן ולא עעליה ליזהא אלדי עלות דעט זיך זיך את חנוך וגאות היבר בעכפּ שקליט מומשין:

ש"ב, 45, 45

בגעריאן ראה וזכה לפיה
המרגינס וכל הבעל לנצח:
שב כה, כי
5. הנה ששתן למוֹת חירץ
חוטא נבל בזבזם מדרש ברה

ויתר על גבשו כמלו' משפטם:
ישערת מאן, טו